

[Miljøministeren]

andre steder, heller ikke så specielt logisk, vel? Det må vi så finde en eller anden udvej for. Det bliver den afvejning, vi skal foretage. Det er ikke meningsfyldt at lave bræmmer dér, hvor vi ikke har meget ud af det, og derfor har vi så prøvet at finde den afgrænsning, som vi her har fundet.

Det er ikke rigtigt, at vi har accepteret dræning, hvor der er miljøproblemer. Det var ikke det, der lå i mit svar. Men det er rigtigt, at vi ikke skal have de arealer ind som okkerarealer, som ikke er det. Dér måtte vi lave nogle meget firkantede afgrænsninger.

Nu har vi så i mellemtiden foretaget en række undersøgelser, som afsluttes her i løbet af 1990, og som formentlig – men vi ved det ikke endnu – vil give den viden, som fører til, at der nok er steder, hvor vi har fået taget arealer ind, som ikke er okkerpotentielle. Det vil blive dokumenteret. Det vil vi kunne se. Så nu har vi på dette tidspunkt viden i form af data. Det havde vi ikke dengang, da var det mere formodningsbaseret.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Jeg takker for ministerens betragtninger om okker. Jeg forstår så, at det, ministeren vil lægge ind i § 5, stk. 2, er den fortolkning, som ministeren gav her. Det er noget helt andet end det, hr. Rønholt sagde fra talerstolen. Det er bare sådan, som jeg i hvert fald har opfattet det. Jeg må så fortsætte drøftelserne på det grundlag.

Så én kort bemærkning om bræmmerne. Den måde, vi har tænkt på i SF, har været, at vi havde en bræmme som udgangspunkt, som alle vandløb skulle have. Vi snakkede om 3 m – hvad ministeren ved alt om – og så kunne man gå ned og op, men altså også gå ned, i realiteten helt ned til 0. Det var grundlæggende sådan, at landmænd, der har vandløb på deres arealer, ved, at her er der et krav om, at der skal ligge bræmmer. Så kan man altså nogle steder gå helt ned og nogle steder gå længere op, således at man ikke får den opdeling, at der for nogle vandløb er pålagt det særlige problem set fra landmandens side, at her er der bræmmer, men at det bliver noget, der gælder for alle.

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Jo, men det kan for så vidt være meget rigtigt ud fra en ideel betragtning. Jeg tror, at dette er

et rigtigt skridt, for det drejer sig altså også om at prøve på at skabe lidt forståelse for denne her naturmæssige udvikling. Her tror jeg, at vi bedst gør det sådan, som det fremgår af lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Jeg synes ærlig talt, der er lidt hykleri og megen teoretisk tale om disse bræmmer, når nu man kan læse i forslaget, at de steder, hvor der er maskinel oprensning, kan de blive langt større, idet maskinerne skal køre der. Jeg synes egentlig, at det er dem med de 2 m, det virkelig går ud over. Vi ved alle sammen, at det i dag ikke foregår med håndkraft, men maskinelt hele vejen igennem, når man renser op. Derfor er det med de 2 m faktisk kun noget, man kan diskutere teoretisk i Miljøudvalget. Rundt omkring er det maskiner, der renser op, og de skal bruge mere end de 2 m.

(Kort bemærkning).

Mejdahl (V):

Det, der kaldte mig herop, var, at hr. Knud Lind tilsyneladende gør sig skyldig i en misforståelse, for det, der er tale om i lovforslaget, er dyrkningsfri bræmmer. Det, der er tale om til oprensning, er ikke nødvendigvis dyrkningsfri bræmmer. Vi er efter den nuværende tilstand bekendt med, at der nogle gange skal bruges mere end 2 m, for at man kan færdes med oprydningsmateriel. Men det er kun i den situation, hvor man rydder op. Ellers kan arealet bruges.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 164: